

ἌΝΑ ΤΟ ἈΣΤΥ

Τὸν ὑπόψυχρον καὶ ἀσθενῆ βορρᾶν, ὁ ὁποῖος ἔπνευσεν αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα, ὠνόμασεν καὶ πάλιν αἱ ἐφημερίδες «πρώτην πνοὴν τοῦ χειμῶνος». Πόσας φορές φέτος, μὲ τὸ τόσον ἄστατον καὶ παράδοξον καλοκαίρι! Καὶ ποῖος ἤξεύρει μήπως ὁ χειμὼν ἀκόμη εἶνε μακρὰν, πολὺ μακρὰν. . .

Μετὰ μεγάλης χαρᾶς ἐπανεῖδον αἱ Ἀθηναίαι τὴν Α. Υ. τὸν φιλέλληνα καὶ ἐλληνομαθῆ πρίγκηπα τοῦ Σάξ Μάινινγκεν, ἐλθόντα μετὰ τῆς σεπτῆς συζύγου του, ἀδελφῆς τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας, νὰ διατριψῇ ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐν Ἑλλάδι. Ἰδιαιτέρως ἐχάρη ὁ παρ' ἡμῶν κόσμος τῶν γραμμάτων, πρὸς τὸν ὅποιον ὁ πρίγκηψ Βερνάρδος — πράγμα πολὺ σπάνιον διὰ πρίγκηπα, — δὲν εἶνε ξένος. Ἀπεναντίας οἱ περὶ τὴν Ἔστιαν, τὴν ὁποίαν ἐτίμησε διὰ τῆς συνεργασίας του ὁ βασιλικὸς λόγιος, δημοσιεύσας ἐν αὐτῇ ἐλληνικὴν μετάφρασιν στρατιωτικῆς τινος διαλέξεως καὶ τὴν ὁποίαν μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος πάντοτε παρακολουθεῖ, χαίρειζουσιν αὐτὸν ὡς ἐπίτιμον συνάδελφον καὶ προστάτην. — Ὁ πρίγκηψ Βερνάρδος ταξιδεύει ἤδη ἀπὸ τὴν Αἰτωλοακαρνανίαν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ κ. Ν. Γουλιμῆ, διορισθέντος παρ' αὐτῷ ὑπασιπιστοῦ ξεναγοῦ.

Ἦλθον ἤδη οἱ περισσότεροι φοιτηταὶ καὶ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν ἤρχισαν τὰ μαθήματα τοῦ Πανεπιστημίου, ληγοῦσης μετ' ὀλίγον καὶ τῆς πρὸς ἐγγραφὴν προθεσμίας. Φέτος οἱ φοιτηταὶ, ὅπως ἐν γένει οἱ μαθηταὶ, δὲν θὰ εἶνε πολλοί. Ὁ ὑπὸ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως τεθείς νόμος περὶ βαρῶν ἐκπαιδευτικῶν τελῶν ἀπεμάκρυνεν ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε τόσων εὐκόλων θυρῶν τῆς σοφίας τοὺς μὴ ἔχοντας τὰ μέσα ἢ τὸν ζῆλον—διότι ὁ ζῆλος εὐρίσκει τὰ μέσα, — οὕτω δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν σοφῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τόσον ὑποφέρει τὸ δῶςμιον ἔθνος, ὑπάρχει ἐλπίς μεγάλη νὰ ἐλαττωθῇ. Ὅπως δὴποτε ἐζωηρεύθησαν καὶ ἐνεψυχώθησαν αἱ φοιτητικαὶ συνουκίαι κίνησις, ζήτησις δωμάτων, ἐστιατόρια πλήρη καὶ πολυθύρβα, ἄσματα νυκτερινά, περίπατοι πλήρεις ἀγενεῖων προσώπων, χρυσῆς ἐφηβείας μὲ ἀκομψὰ ἐπαρχιακὰ ἐνδύματα. Ἐπανῆλθον αἱ χελιδόνες τοῦ φθινοπώρου, τὰς ὁποίας τόσον ὠραία ὤμνησε καὶ περιέγραψεν ἄλλοτε εἰς τὴν Ἔστιαν ὁ κ. Κουρτίδης.

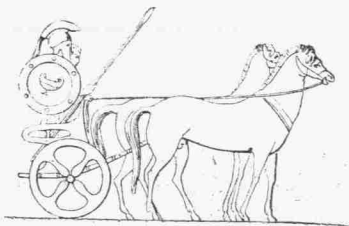

Εἰς προηγούμενον φύλλον ὀμιλοῦντες περὶ τῆς κινήσεως τῆς 1ης Σεπτεμβρίου, ἐλέγομεν ὅτι πολλὰ σπίτια, καθὰ παρατηρήθη, ἔμειναν φέτος ξενοικιαστά. Ἦδη ἡ Πρωΐα δημοσιεύει τινὰ μᾶλλον συγκεκριμένα. «Πρόχειρος στατιστικὴ, γράφει, ἠρίθμησε 1300 οἰκίας ἐν Ἀθήναις μὴ ἐνοικιασθείσας καὶ ἀπομεινάσας φέτος ἄνευ οἰκητόρων· πράγματι ὁμοῦ αὐταὶ θὰ εἶνε πολὺ πλέον καὶ τῶν 1500· ἄρα 1500 τουλάχιστον οἰ-

ἐκεῖνα ποῦ βλέπουνε στὸ δρόμο, γιὰ νὰ φτιάσῃ μαγαζεῖα. Τὰ μαγαζεῖα νοικιάζονται ἀκριβὰ στὸ δρόμο ἐκεῖνο, δίνουν χοιτρὸ εἰσόδημα τὸ χρόνο, ἐνῶ τὰ πατώματα κ' οἱ μονοκατοικίαι, ὅσο καλὰ κι ἂν νοικιάζονται, φέρουν πολὺ λιγώτερα. Ποθητὸ εἶνε τὸ μορφοκαμωμένο σπίτι, ἀλλὰ πολὺ ποθητότερο τὸ πλουσιπάρχο μαγαζεῖ. Καλὸ νὰ εἶσαι σὰν πυργοδεσπότης μέσα στὸ μεγάλο δρόμο, νὰ κλείνεσαι στὸ ἀρχοντικό σου, νὰ χαιρεῖσαι τὰ πλοῦτη σου, νὰ μὴ σὲ μέλλῃ γιὰ τὲς ἔγνοιες τοῦ δρόμου, νὰ μὴ φτάν' ἡ βοή του ὡς τ' αὐτιά σου· μὰ πολὺ σοφώτερο, μαζὶ μ' αὐτὰ, νὰ φροντίξῃς μὲ κάθε τρόπο πὼς ν' ἀναγίσης τὸ βίός σου· γιὰτι παντοῦ ἀληθεύει τὸ πῶς ἡ εὐτυχία δὲν εἶνε ὅτι κρατοῦμε, ἀλλ' ὅτι καρτεροῦμε. Ἐνα σπίτι εἶνε κάτι στερεὸ καὶ θετικὸ ἤθησενός ποῦ γιομίζει τὸ μάτι καὶ γιομίζει καὶ τὸ χέρι· ἀλλὰ μαζὶ μ' αὐτὰ ἕνα σπίτι μπορεί νὰ εἶνε καὶ καλλιτέχνημα· τὸ σπίτι ἔχει τὸ νοικοκύρη του ποῦ ξόδεψε γιὰ νὰ τὸ χτίσῃ, ἔχει καὶ τὸν τεχνίτη ποῦ τὸ πρωτόπλασε· κι αὐτὸς ὁ τεχνίτης τυχαίνει νὰ εἶνε καλλιτέχνης· πρωτοορίζει στὸ σχέδιο τὴν ἰδέα τοῦ σπιτιοῦ, κι αὐτὴ πολλές φορές, εἴτε δική του εἶνε, εἴτε ἀπὸ ἄλλους ἐπιτιθέα παρμένη, κρῖβει μιὰ χάρη, ἕνα νόημα. Καὶ γίνεται τὸ σπίτι, κι ἀστράφτει ἀπὸ ὠμορφιά, καὶ μιὰ ψυχὴ, ὅσο κι ἂν εἶνε θολὴ καὶ δυσκολοῦνη, βλέπεις καὶ σαλεύει ἀπάνου του.

Αἱ λοιπὸν ἐρχεται ὦρα κ' ἡ ὠμορφία τοῦ σπιτιοῦ δὲν ταιριάζει πιά μὲ τὸ συμφέρον τοῦ νοικοκύρη· δὲν ὑπάρχει τόπος καὶ γιὰ τὰ δυὸ μαζὶ· ἢ πρέπει ἢ πρώτη νὰ χαθῇ, ἢ τὸ δεύτερο νὰ χατακωθῇ. Ὁ νοικοκύρης πιάνει καὶ ζυγίζει καὶ τὰ δυὸ ἀλλ' ἢ ὠμορφιά ποῦ νὰ βαρύνῃ; βαρύνει ὁ αἰθέρας; βαρύνει τὸ αἶλο; μὰ τὸ συμφέρον ποῦ πᾶει χίλιες ὀκάδες, γέρνει βροντερὰ κι ἀποφασιστικὰ τὴ ζυγαριὰ πρὸς τὸ μέρος του. Τότε ὁ νοικοκύρης διώχνει ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ πετάει στοὺς δρόμους τὴν ἀνώφελη παρθένα, καὶ δίνει τὰ κλειδιά τοῦ σπιτιοῦ στὸ πονηρομένο αὐτὸ μπακαλοπαῖδι, μὲ τὴν ἄδεια νὰ κάμῃ ὅ,τι κρῖνει ὀρθό. Καὶ τὸ συμφέρον ποῦ πάσχει ἀπὸ μαγαζομανία τὴν ξέρει τὴ δουλειὰ του. Καὶ νὰ γιὰτι γίνεται τὸ μεγάλο αὐτὸ καιρὸ στὸ μεγάλο δρόμο. Τοῦλάχιστον ἀπὸ τὴ μέση καὶ κάτω, λίγο λίγο ἀλλάζον ὅλα τὰ ψηλὰ κατὰκλειστα σπίτια ποῦ ἔμοιαζαν σὰν ὠραιὸι τάφοι, ἀλλάζον τὴν πρώτην ἡσυχὴν κι ἀρχοντική, μολονότι κρῖνα κάπως καὶ λυπητερὴν ὄψη τους. Πᾶνε οἱ ἀρχαῖκὲς κολῶνες, οἱ φανταχτερὲς ἐμπασιές, τὰ σκαλιστὰ παράθυρα, οἱ πλουμισμένοι τοῖχοι· τώρα παντοῦ οἱ σιδερόφραχτες πόρτες, οἱ κρυσταλλένιες βιτρίνες, οἱ παρδαλὲς ἐπιγραφές, τὰ ὀλιάνοιχα παζάρια· Κι ὁ δρόμος ἀλλάζει, παίρνοντας ὄψη φράγκικον βουλευέβατου. Ὅμως μὲ ὅλη τὴ νοστιμάδα καὶ τὴν τάξη τῶν νέων μαγαζιῶν, μερικὰ σπίτια ποῦ ἦσαν χτισμένα μὲ τέχνη τόσο εὐγενική, τώρα στέκονται σὰν πετρεῖνοι ὄγκοι, χωρὶς νὰ λένε τίποτε. Λάθος ἔκαμα· λένε τὴ δύναμη τῆς ἀσχημίας μέσα στὴν ἀνθρώπινη τύφλα.

Ο ΦΙΛΟΣ ΣΟΥ

κογένειαι κατέλιπον φέτος τὰς Ἀθήνας, μὴ δυνάμεναι νάνθῆξωσιν εἰς τὸν δαπανηρὸν βίον, τὸν ὅποιον ἐπιβάλλει ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις. Ἡ ζημία δὲν εἶνε μικρὰ διὰ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων, διὰ τοῦτο βλέπομεν καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ ἐπαγγέλματα πάντα εἰς μαρασμόν. Γενικὸν ἄρα τὸ κακὸν καὶ ὁ κίνδυνος κοινός».

Διὰ τοῦ τελευταίου φύλλου ὁ Ρωμηὸς τοῦ κ. Σουρῆ συνεπλήρωσε δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του. Τὸ γεγονός δὲν εἶνε μόνον εὐφρόσυνον ἀλλὰ καὶ μοναδικόν· ἐχαίρετίσθη δὲ μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ φιλίσταντος ἤδη εἰς ἔνδοξον σταθμόν, καὶ ὑπὸ τῶν ἀπειροπληθῶν φίλων τῆς Μούσης του. Τοῖς ἐδόθη οὕτω ἀφορμὴ νάναμετρήσουν τὸ λαμπρὸν παρελθὸν τῆς ἐμμέτρου σατυρικῆς ἐφημερίδος, τῆς ὁποίας ἔμειναν ἀδιάπτωτος ἡ φαιδρότης, ἡ χάρις, ἡ εὐφροσύνη καὶ ἡ ὁποία εἰς τὰς στήλας τῆς περιέλαβε τὰς ἀρίστους τῶν σατυρῶν τοῦ τόσον γονίμου ποιητοῦ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ εὐχόμεθα καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν Ρωμηὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀκόμη ἐκδιδόμενος μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας, μεγαλειτέραν τῆς ὁποίας βεβαίως δὲν θὰ ζητήῃ.

Ἡ μᾶλλον ἀνεπτυγμένη κοινωνία παρευρέθη ἐν τῇ θεάτρῳ Τσόχα τὴν π. Παρασκευὴν διδομένης τῆς εὐεργετικῆς τοῦ κ. Εὐαγγέλου Παντοπούλου. Ὁ κωμικὸς δὲν εἶνε μόνον δημοφιλής, ὡς πάντες οἱ κωμικοὶ εὐνοῦντες τὰς βαναύσους ὀρέξεις τοῦ πλήθους, ἀλλ' ἀρεστὸς καὶ εἰς τοὺς ὀλίγους διακριτικόντας ἐν αὐτῷ, μεθ' ὅλας τὰς υπερβολὰς τὰς ὁποίας αἱ περιστάσεις τὸν ἀναγκάζουν νὰ διαπραττῇ, ἡθοποιὸν σπανίας δυνάμεως. Ἡ εὐεργετικὴ του διεξήχθη πανηγυρικώτατα. Κατ' αὐτὴν ἔδωκε, προτιμήσας αὐτὸ ὡς θεαματικώτερον, τὸ κωμειδύλλιον τοῦ κ. Στεφάνου Στεφάνου Ἐπὶ τοῦ Καταστρώματος, ἀπήγγειλε δὲ ὁ εὐεργετούμενος μονόλογον ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου συντεθέντα, Ἐπ' αὐτοῦ πλέον νὰ εἶμαι ζηλότυπος. Εἰς τὸ διάλειμμα ἐκάθισαν καταγωγδέστατα πυροτεχνήματα· προσηνέχθησαν ἄνθη καὶ στέφανοι, ἀντήχησαν χειροκροτήματα ἐνθουσιώδη καὶ χρυσαῖα βροχὴ ἔρραινεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὸν ἡθοποιὸν ἀφειδῶς, θέαμα κωμικώτατον, ὡς παρετήρησε μίᾳ ἐφημερίδι, ἐν τοῖς καιροῖς τούτοις τῆς μεγάλῃς ἐλλείψεως τοῦ χρυσοῦ. Ἐν γένει ἡ ἐσπερὶς ἦτο ἐκδήλωσις ἐκτιμῆσεως λαμπρὰ, ἀνταξίᾳ τοῦ ἀρίστου πάντων καὶ πασῶν.

Διὰ νὰ κρίνῃ κανεὶς μερικὰ ἔργα δὲν χρειάζεται μόνον γνῶσις καὶ εὐσυνείδησις ἀλλὰ καὶ γενναϊότης· ἡμεῖς δὲ ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν κατωρθώσαμεν νὰ ψηφῆσωμεν τὸ ψῆφος τοῦ π. Σαββάτου καὶ νὰ διανυκτερεύσωμεν εἰς τὸ Θέατρον τοῦ Τσόχα. Ἐδίδοντο δύο νέα ἔργα· μία κωμῶδια τοῦ Γόγολ «Τὰ Πανδρολογήματα» μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ ρωσικοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀγαθοκλέους Κωνσταντινίδου καὶ ἐν πρωτότυπον ἔργον τοῦ μεταφραστοῦ «Διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Πορτοφολίου». Μᾶς εἶπον ὅτι ἡ παράστασις ἐν γένει ἦτο ψυχρά.

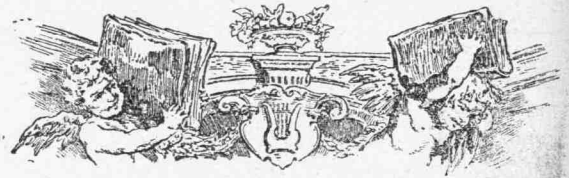
Τὸ Σκριπ διηγείται τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτον:

Δύο κουτσαδάκηδες καταβαίνουν μετ' ἄλληλους εἰς τὸ Φάληρον. Γίνεται μεγάλο πατερντὶ μεταξύ των ποῖος θὰ πληρώσῃ τὰ εἰσιτήρια· ἐπὶ τέλους ὑποχωρεῖ ὁ εἰς καὶ πληρώνει καὶ τὰ δύο ὁ ἄλλος. Μετ' ὀλίγον ὁ ὑποχωρήσας φωνάζει τὸν ὀδηγόν:

— Παιδί!

— Διατάξατε!

— Φέρε μας ἀπὸ τὰ ἴδια!

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Κατὰ τὸ ἐν Λονδίῳ ἐτήσιον Συνέδριον τῶν Δημοσιογράφων παρευρέθεις ὁ Ζολᾶ ἐξεφώνησεν ὁραϊστάτον λόγον περὶ τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἀνωμόμου, ἐγένετο δὲ ἀντικείμενον ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων ἐκ μέρους τῶν Ἀγγλων. παρὰ τοῖς ὁποίοις εἶνε πολὺ δημοτικὸς. Τὸν Γάλλον συγγραφέα συνώδευσεν ἐν Λονδίῳ καὶ ἡ κ. Ζολᾶ.

— Ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις καταστρώματος Lemerre γίνεται ἡδη λαμπρὰ ἐκδοσις τῶν Ἀπάντων, σίχων καὶ πεζῶν, τοῦ Ἀλφρέδου Μυσσέ. τυγχάνουσα ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς ὑπὸ τῶν πολυπληθῶν θαυμαστῶν τοῦ πρὸ τριακονταπενταετίας ἀποθανόντος ποιητοῦ, ὁ ὁποῖος κρίνεται ἐφαμιλλος τοῦ Βίκτωρος Οὐγγῶ καὶ τοῦ Λαμαρτίνου.

Ἐπιστημονικά

Αἰ σουηδικὰ καὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι πληροφορίας περὶ τοῦ ῥιψοκινδύνου ἐξερευνητοῦ Νάνσεν, ἀπελθόντος ὡς γνωστὸν εἰς ταξίδιον πρὸς ἐξερευνησιν τοῦ βορείου Πόλου. Τὴν 21ην Ἰουλίου τὸ πλοῖον Fram, οὗ τινας ἐπιβαίνει ἡ ἀποστολή, ἀνεχώρησεν ἐκ Vardø διευθυόμενον εἰς Νέαν Ζέμβλαν. Ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἐταξίδευε δι' ὁμίχλης πυκνῆς, συνήντησε δὲ πάγους διὰ πρώτην φοράν παρὰ τὸ Yougor. Μετὰ πολλὰς περιπετειὰς ἐφθάσεν εἰς Σαμπαρόβαν, ὅπου οἱ ἐξερευνηταὶ ἔκαμαν πολλὰς γεωλογικὰς παρατηρήσεις. Τὴν 3 Αὐγούστου ἀπῆραν πρὸς τὴν θάλασσαν Kara, τὴν 6 δὲ τοὺς εἶδον οἱ Σαμογέδοι παραπλέοντας τὸ Νόρσκ μεταξὺ τῶν παγῶν καὶ τῆς ἀκτῆς. Ἡδὴ ὁ Νάνσεν εἰσέρχεται εἰς χώρας ἀγνωστούς καὶ ἀπροσίτους αἱ περὶ αὐτοῦ δὲ εἰδήσεις θὰ γίνωνται ὀλοὴν σπανιότεραι.

— Τὸ ἐν Παρισίοις ἐκδοτικὸν Κατάστημα Ἀλκᾶν ἐξέδωτο τὸ σύγγραμμα τοῦ G. de Greef «Οἱ κοινωνιολογικοὶ νόμοι» τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ λαμπρὰν συμβολὴν εἰς τὴν ἡδη διαμορφουμένην καὶ διαδιδόμενην κοινωνικὴν ἐπιστήμην. Ἐν αὐτῷ ὁ συγγραφεὺς περιέλαβε πάντας τοὺς μέχρι τούδε βεβαιωθέντας νόμους τῆς Κοινωνιολογίας, ἐφαρμοζῶν αὐτοὺς εἰς πλείστα παραδείγματα οἰκονομικὰ, καλλιτεχνικὰ, ἐπιστημονικὰ, ἠθικὰ καὶ πολιτικὰ.

Καλλιτεχνικά

Ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις μετὰ μακρὰν νόσον ὁ γλύπτης Franceschi ἐν ἡλικίᾳ ἐξήκοντα ὀκτώ ἐτῶν. Κατήγετο ἐξ Ἰταλῶν ἀλλ' ἐγεννήθη καὶ ἐζησεν ἐν Γαλλίᾳ. Τὸ κάλλιστον τῶν ἔργων του θεωρεῖται ἡ Τύχη (1886) ἐκτεθειμένη εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Λουξεμβούργου.

Θεατρικά

Τὸ παρισινὸν Θέατρον Πόρτ-Σαιν-Μαρτὲν ἔκαμεν ἐναρξίν τῶν παραστάσεών του διὰ τῆς Δεσποίνης Μουσορέ, τοῦ ἱστορικοῦ δράματος τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ πατρὸς καὶ Αὐγούστου Μακέ. Τὸ ἔργον ἐπέτυχε λαμπρῶς, ὅπως καὶ πρὸ τριακονταετίας, ὅτε τὸ πρῶτον παρεστάθη, ἂν καὶ ἔλειπεν ὁ ἡθοποιὸς Μελέγκ, ὁ μετ' ἀπαραιμίλλου ἐπιτυχίας ὑποδύεις ἄλλοτε τὸν γελοιοποιὸν Σικῶ.

— Ὑπὸ τοῦ θιάσου Παντοπούλου παρεστάθη τὴν ἑβδομάδα ταύτην δις τὸ γνωστὸν κωμειδύλλιον τοῦ Χ. Ἀννίου Οἰκονομίας Παραδαρμένηον. Τὸ ὁραῖον ἔργον τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου ἐξετιμῆθη φέτος καὶ ἐκρίθη δικαιοτέρον ὑπὸ τοῦ κοινῆ καὶ ὑπὸ τῶν κριτικῶν.

— Περὶ ἔργον δῶρον ἔκαμε κατ' αὐτὰς εἰς τὴν Γαλλικὴν Κωμῶδιαν εἰς ἰατρὸς φιλόμουσος, ὁ κ. Ἄβελ Ζανδέ, τεχνίον τῆς καρδίας τοῦ μεγάλου ἡθοποιῦ Τάλμα, ληφθὲν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν νεκροψίαν του.